

داور سوتی بده ولی سوتت را نده

آهای داور، داور فوتبال که چشم صدها تماشاگر در هر بازی به سوت های تو دوخته می شود، تویی که در چهارچوب مستطیل سبز قدر قدرتی و هر کار، حرکت و فعل تو چه دلبخواه و چه از روی اجبار مورد قبول بازیکنان است.

ما اگر گوشهایمان را می گیریم و چشمهایمان را می بندیم، ما اگر کوریم و اگر کر هستیم تو سمیع و بصیر باش. اما تنها بینا بودن و شنوا بودن به تنهایی نمی تواند کافی باشد و در وظیفه ای که به عهده ات گذاشته شود به کار تو برآید، باید عمق هم داشت. داور، عمیق باش.

داور اگر ماها که در ادبیات ورزش، تماشاگرمان نام نهاده اند و در بسیاری از موارد دیواری کوتاه تر از دیوار ما پیدا نمی شود راضی به فشفشه و توپ، تانگ و سماور، ... هستیم و اگر ما حامی ناحق بوده و کاری برای رسیدن حق به حق دار نداریم تو داور باش و همچون شاهین ترازو سوت خود را به مرداب های زمینی نفروش. تو بدان و آگاه باش که سوتک دو ریالی ات قیمت و ارزشی بالایی دارد، بالا و بالاتر از آن مقداری که تو فکر می کنی. برای حفظ ارزش و قداست آن باید با ندای وجدان در سوت خود بدمی و آنهایی که منفعت و خوشبختی را در لرزیدن سوت های تو جستجو میکنند نقشه هایشان را برآب کن و خواب خوشی را که از پایمال شدن حق به دنبالش هستند پریشان کن و دنیای ساختگی این قبیل افراد را ویران کن تا بلکه به خود آیند و راه کج را انتخات نمایند.

ای داور، می دانی و بهتر از من می دانی که این روزها نامردی های زیادی را می توان در جامعه مشاهده کرد و حتی در معرض آنها قرار گرفت ولی آنها را می توان تحمل کرد اما در دنیای ورزش در مستطیل سبز حق را نا حق کردن برای آدمی منصف و با وجدان و برای تماشاگران آگاه خیلی و خیلی گران تمام می شود.

آهای داور، سوتی دادن کار برخی هاست و بعضی ها عادت به سوتی دادن کرده اند و تویی که در لباس قضاوت هستی و تویی که مدعی اجرای عدالت هستی و تویی که خود را حق و دیگران را ناحق قلمداد می کنی، تویی که آگاهی به قانون داوری را از دوران جنینی مدعی هستی اگر سوتی بدهی هیچ حرف و ملال و دردی نیست ولی تو بدان و بدان سوتی

بده ولی سوتت را نده.

تو باید حرمت جامعه ات را حفظ کنی ، حرمت کسانی را که سال ها صادقانه در فوتبال سوت به دهان گرفتند و قضاوت کردند و برای داوران این مملکت آبرو خریدند و حیثیت بخشیدند. ظلم به همکارانت نکن و سوت های خود را با هیچ چیز و هیچ کسی معامله مکن . میدان قضاوت و حق را از ناحق تشخیص دادن قابل تعویض نمی تواند باشد.

بدان و آگاه باش اگر به فرمان وجدانت عمل نکنی دیر یا زود صدای سوت تو شنیده نخواهد شد و به گوشه ای پرت شده و در تاریخ ورزش این مملکت به عنوان سمبرل به یغما رفته عدالت در ورزش نام و یادت ثبت و ضبط خواهد شد.

آهای داور، وقتی حرمت خود را نگاه نمی داری و حق و قانون را زیر پا می گذاری چگونه شب سر به بالش می گذاری؟ آیا خواب راحت می تواند به سراغ تو بیاید؟ و آیا جرئت فکرکردن به گذشته را پیدا کرده و جریان بازی را در ذهن خود می توانی مرور بکنی؟

آهای داور، بدان که هر حرکت و رفتار تو در ذهن مردم و تماشاگران نقش می بندد و نمی توانند فراموشت بکنند. گذشت زمان نمی تواند بر خاطرات بایگانی شده در ذهن ها گرد فراموشی بپاشد و اگر بیست سال دیگر فردی که در نوجوانی شاهد یک حق کشی از سوی دآوری بوده مورد سوال قرار گیرد می تواند چگونگی امر را به آسانی توضیح بدهد و آهی از ته دل بکشد. آهی که در هر زمان و مکانی می تواند خانمانسوز باشد.